

"Duktig entreprenör och skitstövel"

(...och kommentar från Johan Stäel von Holstein siste efter artikeln)

Max Hansson, som äger Payex och vars svartbygge fått landshövdingen att hamna i blåsväder, beskrivs som en fantastiskt skicklig entreprenör. "Men jag skulle inte vilja ha honom till fiende", säger en initierad källa.

Historierna om Max Hansson är många på Gotland. <http://www.payex.se>
Han har en stor egendom med tennisbana vid vidunderligt vackra Katthammarsvik, på Gotlands östkust.

Han är ensam på Gotland om att äga en privatjet.
Som om inte det räckte så äger 64-åriga Max Hansson ett hus i Frankrike och ett hus Thailand.

Framgångarna har kommit genom envishet och begåvning.
Max är inte person som är van att bli motsagd, säger en källa.

Hansson startade Faktab och finans 1972, som bland annat tog hand om charterbolagen faktureringsrutiner.
När verksamheten växte och skulle internationaliseras fick man problem med namn; faktab uppfattades som fuck up i utlandet, vilket upplevdes som mindre lyckat.

Koncernen döptes om till Payex och är idag Gotlands största arbetsgivare.
Hansson trappade ner från vd för några år sedan för att idag fungera som styrelseordförande.

På Gotland aktar man sig för Max.
Han går över lik om det behövs, säger en källa.

Förra året tog han ut en lön på 70.000 kronor i månaden och en kapitalinkomst på 3,3 miljoner kronor.
Han har tidigare redovisat en förmögenhet på 15 miljoner kronor.
Hansson är ogift.

"Ingen människa är en ö"

En sammanfattning ur PayEx egen brandbook:
"Ingen människa är en ö." – Ernest Hemingway
"Inget företag heller." – Max Hansson, grundare PayEx
Medan 13-åriga Max Hansson, spenderade sitt sommarlov inlåst på sin faders mörka kontor och skrev fakturor för brinnande livet, tjuvkikade hans jämnåriga kamrater på badgästflickorna som låg och

solade på de gotländska stränderna. Max var avundsjuk på sina kamrater och längtade bort från det mörka kontoret där hans far drev auktionsfirma. Vad gör en gosse som längtar ut, men har ett arbete att göra klart först? Han ser så klart till att effektivisera arbetet utan att slutresultatet blir lidande.

Max införskaffade därför karbonpapper från fastlandet för att slippa skriva fakturan två gånger. Han beställde fönsterkuvert så att han slapp skriva mottagarens namn och adress två gånger. Självklarheter idag kan tyckas. Men inte då. Och det här var givetvis bara början.

Max tog över auktionsfirman efter sin far, precis som fadern gjort efter Max farfar. Men så småningom fanns inga fler jordbruk att lägga ner på ön. Alla bohag var skingrade och då var det svårt att hålla auktion. Inte minst var det svårt att göra det Max Hansson tyckte om mest av allt. Att fakturera.

Det var ingen snilleblix som fick Max att starta Faktab, nuvarande PayEx. Det var en erfarenhet han fick med modersmjölken.

1972 startade Max upp Faktab och började ta över det enformiga mekaniska pappersarbetet från sina dåvarande kunder. I dagsläget har Max företag hunnit med att byta namn till PayEx, och utvecklats till ett företag som på trettiofem år har blivit så utstuderat effektivt och högteknologiskt, professionellt och specialiserat att kunderna nästan inte längre skulle kunna återgå till att utföra sysslorna själva. Men varför skulle de vilja det?!

Ingen människa är en ö, skrev Ernest Hemingway.

Inget företag heller, fyllde Max i.

Hemingway menade att de flesta människor behöver andra människor för att klara sig och må bra här i livet. Ungefär så resonerade även Max Hansson.

Ingen människa är en ö.

Ibland behöver människor hjälp på traven för att inse det. Om de till slut kommer till insikt, kan de gå till historien. Det kommer Max Hansson att göra.

Åtminstone till näringslivshistorien. Likaså kommer PayEx att gå till historien. Det är Max och resten av våra cirka sjuhundra medarbetares förtjänst.

Källa: www.payex.se

I BLÅSVÄDER Gotlands landshövding Marianne Samuelsson (mp) gav dispens för byggen på strand till öns största arbetsgivare. Hon anser att generösa regler ska gälla för inflytelserika personer – men hon får inget stöd av landshövdingar i andra attraktiva kustlän enligt Svd.

För ett år sedan satte sig Urban Westerlind, tjänsteman vid länsstyrelsens miljöavdelning, i sin bil och körde från Visby ut mot på Östergarnslandet. Därifrån hade Max Hansson, grundare av företaget Payex och en av Gotlands rikaste män,

skickat in en ansökan om bygglov. En stuga skulle byggas ut. Eftersom ytan ligger på skyddat om- råde krävdes dispens.

Åtminstone på länsstyrelsens papper var det mycket som talade mot: Stranden 300 meter från gården är skyddad. Kustremsan är naturskyddsområde. Dess- utom är det kulturskyddad gammal fiskarbygd.

Väl på plats blev Urban Westerlind överraskad, säger han. Framför honom och hans två kollegor fanns vad de bedömde var en serie olovliga byggen innanför tunen, den gotländska gårdsgården här förstärkt med taggtråd.

– Det vi såg var en stor inhägnad runt huvudbyggnaden. En anlagd gräsmatta. En tennisbana och en golfgreen.

I länsstyrelsens diarium kunde de inte hitta några tillstånd. Sammanlagt, menar tjänstemännen, hade tomten sedan 1970-talet ökat i yta från omkring 2 000 till 20 000 kvadratmeter – det trots att den ligger inom strandskyddsområdet, som nu sträcker sig 300 meter från vattnet.

– Sen upptäckte vi på gamla flygfoton att sedan strandskyddet kom till hade ganska mycket gjorts.

I går gick den hittills lokala konflikten till att bli en riksnyhet. Fångad i en hemlig inspelning som sändes i radion hördes landshövding Marianne Samuelsson när hon körde över sina tjänstemän. Som stor arbetsgivare på ön skulle Max Hansson inte få ett nej på sin ansökan, sade hon på ett internt möte med sina tjänstemän i våras.

”Jag tror inte att länsstyrelsen i Västra Götaland skulle bråka särskilt mycket om Volvochefen vill göra åtgärder i närheten av strand”, säger hon på bandinspelningen.

Men Marianne Samuelsson, som SvD sökt utan framgång, får inte medhåll av sina kolleger. Det visar SvD:s rundringning till landshövdingar i attraktiva kustlän. Lars Bäckström, landshövding i Västra Götaland, är tydlig med att alla ska behandlas lika.

– Man kan få dispens av allmänna skäl men inte i egenskap av sin ställning i samhället.

Björn Eriksson, landshövding i Östergötlands län, är ännu tydligare:

– På de fakta som har redovisats kan jag inte acceptera att en persons viktighet är avgörande för vad man fattar för beslut. Man kan inte i myndighets- utövning göra skillnad mellan individer, rik eller fattig.

Landshövdingarna Sven Lindgren i Kalmar och Göran Tunhammar i Skåne menar att det är viktigt att lagstiftning bygger på lika behandling av människor.

– Det finns inte utrymme för att favorisera en person, säger Sven Lindgren.

Men landshövdingen Gunvor Engström i Blekinge län ger Samuelsson lite stöd.

– Jag kan förstå hur hon tänker om det handlar om en otroligt viktig person, men jag kan förstå att vissa medborgare kan undra varför han ska ha förtur. Det är en känslig fråga, men det kan vara särskilt viktigt i vissa län att värna om de entreprenörer som finns.

Den 10 juni i år besökte Marianne Samuelsson i sällskap av länsrådet Anders Granat Payex i Visby. Mötet fortsatte på Hanssons gård, där sällskapet åt thaimat. Max Hansson tog med landshövdingen på en runda runt gården, så att hon skulle kunna se med egna ögon.

Den 15 juli fattade länsstyrelsen sitt beslut. Eftersom marken klassas som jordbruksmark så behövs ingen dispens. Dokumentet är undertecknat två personer: landshövdingen och Urban Westerlind. Men sedan gjorde Urban Westerlind en ovanlig sak.

– Mina chefer satte mig att skriva ett beslut jag inte håller med om. Men eftersom jag var tvungen att skriva under det fick jag skriva en avvikande mening. Så det gjorde jag.

För Max Hansson handlar historien i grunden om någonting helt annat än strandskydd. Han tillbakavisar kraftfullt att han skulle vara gynnad av länsstyrelsen – i själva verket har han inte fått någonting av dem mer än ständiga nej under många år.

Tjänstemännen på länsstyrelsen – vänstersinnade ”balalajkaspelare”, kallar han dem, har politiska undertoner, menar han.

– Det verkar vara en soppa på länsstyrelsen, men den får de reda upp själva. Jag har alltid följt alla lagar och förordningar, säger han.

Med händerna djupt i fickorna trampar han fram över gården. Sparkar på en komocka. Att som länsstyrelsen påstå att han inte har djur här stämmer inte. Max Hansson menar att han håller marken öppen för allmänheten. Och i ett gammalt klipp från lokaltidningen som han visar upp säger en tjänsteman på länsstyrelsen 1986 att inget tillstånd krävs.

Tennisbanan till exempel, den byggde han redan 1986. Mer än tio år innan lagen om strandskydd kom till. Samma sak med de kalkstensmurar som delar av.

– Men vad vet tjänstemännen om det? De spelar balalajka, inte tennis.

Nu ligger den gotländska sörjan på polisens bord. En utredning om tjänstefel pågår. Läns- rådet Anders Granat tar det med ro.

– Vi konstaterar att det är så. Det är bara bra att det reds ut, när det är sån uppmärksamhet om det.

Entreprenören Johan Stäel von Holstein har inget problem med att ge företagare en gräddfil.

I själva verket stödjer han det till fullo och hyllar Gotlands landshövding Marianne Samuelsson.

Att företagaren är samhällets hjälte nummer ett borde vara uppenbart för alla, inte bara för Marianne Samuelsson”, skriver Johan Stäel von Holstein i en debattartikel på Expressen.se.

Det är självklart att entreprenörer och företagare ska ha förtur till attraktiva tomter, golfklubbar och skolor, menar Holstein och ger samtidigt en känga till svensk mediebevakning.

”I Ekots rapportering framstår det som minst lika graverande att bebyggelsen består av golfhål, lusthus och tennisbana.

Att visa att man varit framgångsrik är givetvis oförlåtligt i Landet Lagom”, skriver han i inlägget.

Genom att särbehandla företagare gynnar vi Sverige och svensk ekonomi då entreprenörer är;

orsaken till att vi idag inte bor i grottor samt de enda som kan lösa miljöproblemen och världssvälten, fortsätter han.

”Marianne Samuelsson verkar ha förstått allt detta. Och därför riskerar hon nu att få sparken. Det är sorgligt”, avslutar Johan Stäel von Holstein.